GÜNAYDIN

ustura 65

Memur-
Haydi hanım,
soy da
çocuklara
ikişer dilim
ver!.

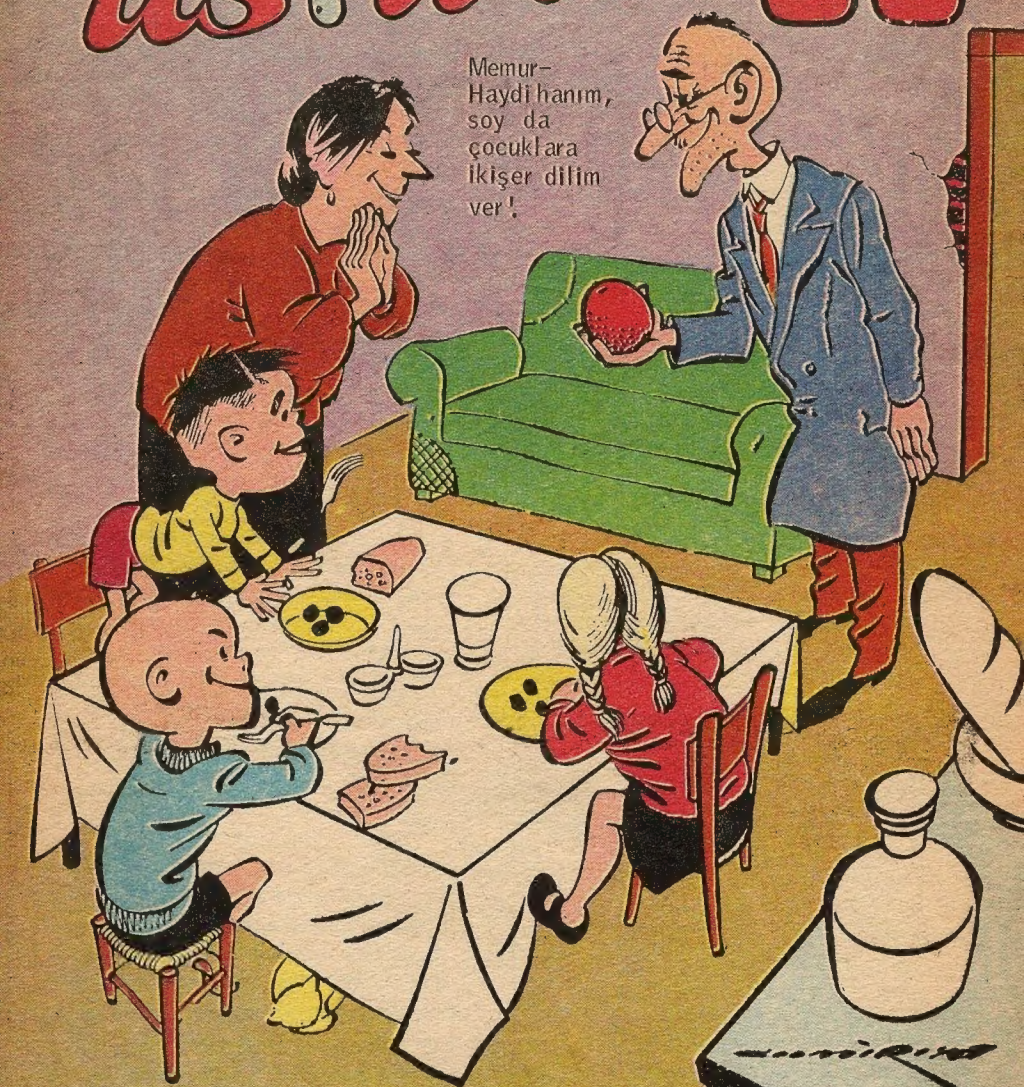

Her yer karanlık, üçüncü mevki
Lambalar söndü, nerdesin Zeki?

-Cici Berber-

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Aydın'dan bir okurumuz, tek kelimelik bir mektup yazmış. Tek kelimeyle soruyor. "Ne olacak?"

MARKOPAŞA

Ne mi olacak ?Galiba Altay, bu yıl lig şampiyonu olacak.

Sevgili okurum. Derler ki: Allah insanın önce aklını alır, sonra nesi varsa hepsini elinden alırmış..

Bursa'dan B. A. K. Yazıyor:

Paşam efendim,

Sanat olaylarıyla neden ilgilenmiyorsunuz ? İstanbul Kültür Sarayı'nda kutlanan Muhsin Ertuğrul'un 60. sanat yıldönümü-törenine Başbakan gelmemiş, Eğitim Bakanı gelmemiş, Vali Belediye Başkanı filan da gelmemiş, temsilci bile göndermemişler. Olur mu böyle şey.

MARKOPAŞA

Olmuş ya işte.. Saydığınız gelmeyenler arasında bir de " Filan " var ki, ben onu tanıyamadım. Kim o filân ?

Sizin sorunuzla ilişkisi yok ama bir okurumuzun gönderdiği bir taşlamayı yayınlıyorum:

En yüce makamı
Doldurdu
Yalova Kaymakamı ...
Konuştu falan fırtık
Biraz yalan yırtık..
Yenildi fındık fıstık
Geldiler hep:
Falan, filân, fişmekân,
Sultan Palamut cennetmekânı...
Muhteşem bir törenle..
Açıldı dükkân.

●

Konya'dan B. Mavlut R. Yazıyor:

"Paşam hazretleri,

Emr-ü ferman, derdime derman sizden. Kısacası derdim şu: Geceleri bir türlü uyuyamıyorum. Ne yapayım?"

MARKOPAŞA:

İlâhi Konyalı. Hani bir şarkı vardır, bilir misiniz?

Martinim atılmıyor
Pahalı satılmıyor
Bu uzun gecelerde
Yalnız yatılmıyor!

Bilirim, bilirim, uyunmaz. Martininiz atılmıyorsa, ne yapsanız uyunmaz. Mektubunuzda yaşınızı yazmadığınız için kesin bir şey söyliyemiyeceğim ama, kırktan genç olduğunuzu sanırım. Bekleyin, bekleyin, bekleyin... Hele aradan on beş yirmi yıl geçsin, o zaman yalnız geceleri değil, gündüzleri bile uyuklarsınız, ne atılacak, ne satılacak martin kalır.

Süzme söz

İnsan kendi karısından kolay kurtulur, başkasının karısından asla..

o

İnsanlar bazan mutluluğu, burunlarında duran gözlüğü aradıkları gibi ararlar.

o

Elli yaşında aşk romatizmaya benzer, hiç iyi olmak bilmez.

o

İki yüzlü insanlar şemsiye gibidir, fırtınalı zamanlarda tersine dönerler.

o

Mutluluk, yuvarlandığı zaman arkasından koştuğumuz, durduğu zaman da ayağımızla ittiğimiz bir toptur.

o

Kadınlar kendileri için satın alacakları hiç bir şeyi kolay kolay seçemezler, en kolay seçtikleri şey kocalarıdır.

o

Her erkek hayatında en az bir tane olsun samimi kadına rastlar. Ama ne büyük felâket ki rastladığı kadınlardan hangisinin samimi olduğunu hiç bir zaman anlayamaz!

Bütün Türk Mizah Yazarlarına Duyuru!

ULUSLARARASI MİZAH HİKÂYESİ YARIŞMASI:

"Bay Gane" adlı ölümsüz tipin yaratıcısı büyük Bulgar Mizah Yazarı ALEKO adına her yıl Bulgaristan'da Uluslararası bir mizah hikâyesi yarışması düzenlenir. Bu yarışmanın ilki 1966 yılında düzenlenmiş, Aziz Nesin birinci, İsrailli mizahçı Efraim Kişon ikinci olmuştu.

Bu yıl da, Türk mizah yazarlarının hikâyeleri, ALEKO yarışması için beklenmektedir.

Birinciye ALTIN KİRPİ, ikinciye GÜMÜŞ KİRPİ plâkası armağan edilecek, ayrıca birinci ve ikinci 20 gün Bulgaristan'ın konuğu olacak ve Bulgaristan'da gezdirilecektir.

En az 20-30 Ulus mizahçısının her yıl katıldığı bu yarışmaya Türk mizahçıları da çağrılıdır.

Hikâyeler en geç 1 Nisan tarihine kadar şu adrese gönderilmelidir:

USTURA MİZAH YARIŞMASI
P.K.99 İSTANBUL

Yarışmaya gönderilecek mizah hikâyeleri 7 daktilo sayfasını geçmeyecektir. Yarışmaya katılacaklara başarılar dileriz.

İHMAL ETMEMEK

Büyük İtalyan ressamı Rafael'e, sanatın doruğuna ulaşmanın sırrını sormuşlar. Rafael,

-Hiç bir şeyi ihmal etmemek... demiş.

FARK

Büyük bilgin Pitagores, kadın, erkek ve altın arasındaki farkı şöyle anlatmış:

-Altın ateşle erir, kadın altınla erir, erkek de kadınla..

ŞAHANE TENBEL

Dük D'Aumone, pek çok tenbel bir adammış.. Bir gün Kardinal Richlieu ona şöyle demiş:

-Tanrı seni soylu kişi olarak yarattı. Kralımız da seni dük yaptı. Burbon dükü de sana boynuz takdırdı. Orleans düşesi de mavi kordonla süslendi. Ben de seni St. Louis Birliği'ne süvari yaptım.. Artık sen de kendi kendine bir şey yap! Meselâ, hadi kalk da, hiç olmazsa bir traş ol be adam! ...

HERKESİN BİLDİĞİ

Soylulardan bir Markiz bir gün Voltaire'i görünce kızgınlık içinde bağırmış:

-Siz ötede beride benim için dedikodular yapıyor, hafif kadın olduğumu söylüyormuşsunuz...

-Bravo Leonard! Tıpkı beni yaptın...

BİR SİZDEN

Voltaire, gülümseyerek,

-Aman efendim demiş. nasıl olur, bir yanlışınız var, ben her zaman yeni ve duyulmamış sözleri söylerim, herkesin bildiklerini tekrardan hiç hoşlanmam.

KAPANINCA

Ünlü Fransız şarkıcısı Charles Trenet'ye,

-Bir politikacının yaşayıp yaşamadığı nasıl anlaşılır? diye sormuşlar.

Şu cevabı vermiş:

-Ağzına bakacaksınız, kapalıysa ölmüş demektir.

BÜYÜK DEVLET ADAMI

Churchill tiyatro oyuncusu olan damadının bir işde tutunamamasından dertliydi, ama bu kusurunu damadının yüzüne karşı söyliyemiyordu. Birgün damadı,

-Sizce en büyük devlet adamı kimdir? diye sorunca Churchill hemen,

-Mussolini'dir! dedi.

Yalnız damadı değil, ordakilerin hepsi de şaşmışlardı bu cevaba.

-Şaka ediyorsunuz.

-Hayır, Çok ciddiyim. Çünkü içimizde damadını öldürtebilecek cesareti yalnız Mussolini göstermiştir.

BİR BİZDEN

TANI SAYDI

Zamanın ünlü nükte-cilerinden Kanlıcalı Şa-ir Nihat Bey, yine ünlü nüktecilerden İzzet Mol-la'nın evine gider. İzzet Molla'ya, Nihat Bey' in geldiği söylenince, hiç giyinip kuşanmadan ev kılığıyla selâmlığa doğ-ru koşarken eşi,

-Aman efendi, ne o-luyorsun, ne bu hal? A-yağına çorabını, sırtına kürkünü bile giymedin.. der.

İzzet Molla,

-Ah hanım, der, sen bu adamı tanımış olsay-dın, donsuz koşardın ya.

AMAN ETMEYİN !

Bir gün sarayda ca-nı sıkılan Sultan Mah-mut, müsahibi Sait E-fendi'ye,

-Hadi kalk, Abdi'ye gidelim, der.

Birlikte müsahip Abdi Bey'in Beşiktaş' -taki evine giderler. Sait Efendi kapıyı çalar. Ab-di Bey'in eşi saraylı ha-nım kapıyı açıp karşı-sında padişahı görünce ayaklarına kapanır. Sul-tan Mahmut sorar:

-Abdi Bey yok mu?

Saraylı hanım,

-Hayır efendimiz, evde değil, der.

Sultan Mahmut ga-yet tabiî bir davranış-la Sait Efendi'ye,

-Öyleyse ikinci ha-nımında olmalı, hadi biz de oraya gidelim.. der.

Saraylı sözde belli etmez, kıskançlık buna-lımları geçirir. Akşam da Abdi Bey eve gelir gelmez

-Seni gidi papaz se-ni, benim üstüme ev -lenmişsin de haberim bi-le yok! diyerek zavallı-nın üstüne atılır.

Zavallı Abdi Bey,

-Vallahi yalan, bil -lahi yalan... diye yemin edip yalvardıkça, saray-lı, Abdi Bey ertesi gün yüzü gözü tırmık, yara bere içinde huzura çık-tığı zaman kıskıs gülen padişah,

-Bu ne hal Abdi? der. Abdi bey

-Padişahımız, bana saraylıdan dayak yedir-diniz... der.

Sultan Mahmut kah-kahalarla gülerek Abdi ye bir kese altın verip.

-Saraylıya selâm söyle, isterse bir de cariye göndereyim. der.

Abdi Bey,

-Aman etmeyin işte o zaman beni öldürür.. der.

ELİF DUYMASIN

Mekki Sait (Esen) in evine hırsız girmiş. O -layı Doğan Nadi'ye şöy-le anlatmış:

-"Eve geldik, salon tamtakır. İçindeki bütün gümüş ve kristal takım -lar çalınmış, Sade boş bir büfe ve üstünde asılı Elif Naci'nin tablosu."

Doğan Nadi:-"Aman" demiş "Elif duymasın, ü-zülür. Hırsız bile tenez -zül edip almamış diye."

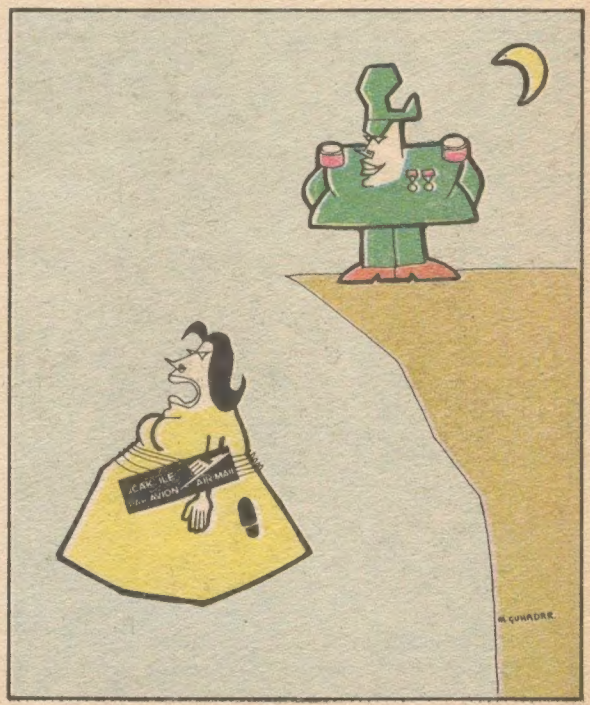

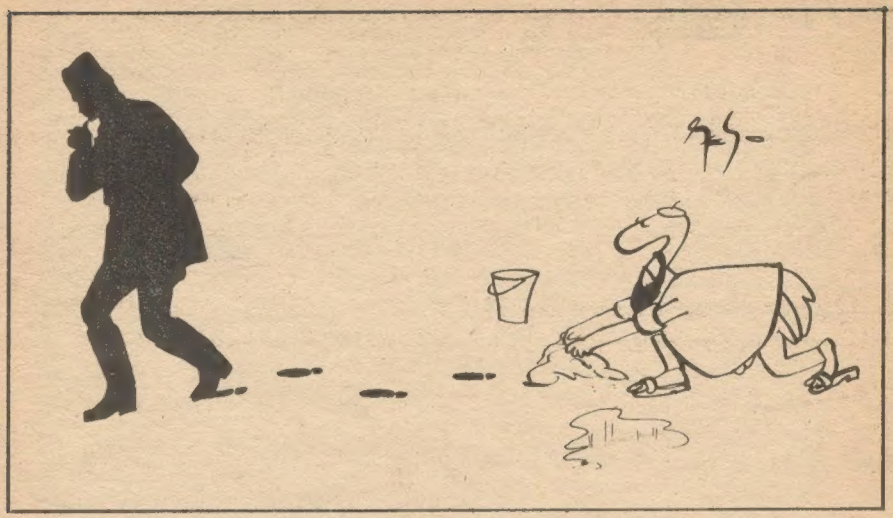

Resai Okutan

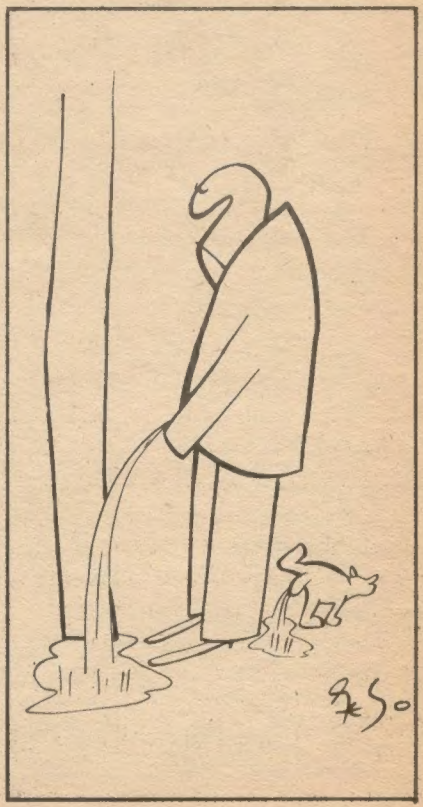

TAŞLAMA

64 üncü sayımızda Hüseyin Cahit Yalçın'ın bir anısını yayınlarken kısa bir biyografisini de sunmuştuk. Cumhuriyetin başlangıç döneminde bir iki kez İstiklâl Mahkemesi'nin sanığı olan, ama beraat eden Hüseyin Cahit Yalçın 1925 yılında Çorum'a sürülmüştü.

Orhan Seyfi Orhon'un 1924 de çıkardığı Papağan adlı mizah dergisinde, Hemrâh imzasıyla, Hüseyin Cahit'in Çorum'daki sürgünlüğüne ilişkin bir taşlama yayınlanmıştır. (Papağan, 13 mayıs 1925) Bu taşlamayı sunuyoruz:

ÇORUM İLHAMLARI

(Hüseyin Cahit Bey'in bize Çorum'dan gönderdiği bir manzumeyi memnunlukla yayınlıyoruz.)

Rahat kalçama battı, sanki ne idi zorum,
Neme lâzımdı benim Ankara, Yozgat, Çorum?
Ötmez artık Çorum'da benim o eski borum.
Maamafi, ben orda da işi yoluna korum...
Sağolsun İtalyanca (x), kalem elimde kanca !
Hikâyeden, romandan hergün bir sütun manca,
Ayrıca da mükemmel bir hatırat yazarım...
Müştak (xx) gibi oturur, bazen Mirsad yazarım.
Fakat ne idi zorum?... Rahat battı kalçama,
Kendi elimle tutup biber ektim salçama !

HEMRÂH

x) Hüseyin Cahit, başka İttihatçılarla birlikte İngilizler tarafından Malta adasına sürülmüş, üç yıllık sürgünlüğünde İtalyanca öğrenmişti.

xx) Tanin yazarlarından İsmail Müştak Mayakon.

BURDA DA YOK!

İşi gereği sık sık gezilere giden koca, zayıf, ufak tefek, üstelik de korkak bir adamdı. Bir gezi dönüşü, karısının telaşından, evine yabancı erkek aldığı kuşkusuna kapıldı. Odalara bakıp kapıları sert sert açıp kapamaya başladı. Önce yatak odasına baktı,

-Burda yok! dedi.

Yemek odasının kapısını açıp baktı:

-Yok!.

Bütün odaları açıp baktı:

-Yok, yok, yok!

Banyonun kapısını açtı. İri yarı, insan azmanı, orman kaçkını bir heri! karşısında, çırılçıplaktı. Yavaşça banyonun kapısını kapayıp, arkasında titreyen karısına,

-Burda da yok! dedi.

ANKARA'DA YEDİK KOCA AYVAYI

Dün Ankara, tarihimizde eşine az rastlanır bir sanat havası içinde allak bullak oldu. Beş yıldan beri büyük bir titizlikle hazırlanan bu son derecede alaturka konser, kös dinlemeye alışık dinleyiciler tarafından ilgiyle karşılandı.

İcra heyeti sahneye çıktığı zaman, hariçten okunacak gazelleri önlemek için toplum polisi dinleyicileri kuşatmış ve alkışlamayanları not etmeye başlamıştı.

Ses, söz, saz ve lâf sanatçıları takım halinde koltuklarına oturdular. Çalgılarını akort ederlerken, kimisi elindeki yem borusunu deniyor, kimisi de kucağına aldığı kanunla oynuyordu. Şef sopasını kaldırınca, icra heyeti "Acaba ne çalsak?" diye birbirlerine sorarak fısıldaştılar. "Zurnada peşrev ol-

–Söyledim, sizinle evlenmek için çok bi şey istemiyorum ki... Birkaç tanecik kürk, pahalısından on-on beş tanecik mücevher, iyi yerde bir büyük apartman, lüks bir otomobilcik... İşte, hepsi hepsi bu kadarcık...

maz, ne çıkarsa bahtına" diyerek bir solist şarkıya başladı :

"İnmem Allah etmesin sandalyeden! "

Şef kendi çalıp kendi oynuyor, öbürleri dut yemiş bülbül örneği derin bir sessizlik içinde onu dinliyorlardı.

Dinleyiciler o kadar coşmuşlardı ki, içlerinden biri, toplum polisine bile aldırmadan, çok yanık sesiyle şarkıya başladı :

Seçmek seni bir suç ise
Affet günahımı ey sevgilim
Diz çöküp ağlayayım
Karalar bağlayayım..
Sen benim son şefimsin!.

Bu yanık ses perde perde erirken, halkı neşelendirmek isteyen şef oynak bir hava tutturdu :

Kır atıma bineyim,
Nerelere gideyim?
Beni aldatıp tüyen,
Sam Amca'mı bulayım.
Aman haydi, ben yandım,
Doları verir sandım...

İcra heyeti ağır aksak bir hava tuttürmüşken, aralarından birinin karşıya geçip meydan okuduğu görüldü :

Çek nutkunu meydana gel,
Yiğit isen imana gel!.
Parti senin, koltuk senin,
Yar amman amman...
Muhalifim hayli zaman...

Şef son bir çabayla bu ağır havayı yumuşatmasını bildi :

Arabam var dört teker, imanım...
Dört teker...
Barajlara kum çeker, imanım...
Kim koltuğu görürse, imanım...

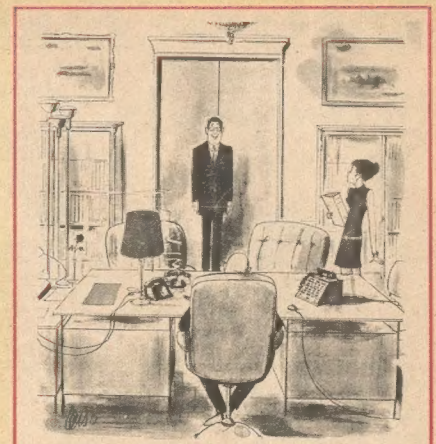

–Saygımdan dolayı sizi kucaklayıp öpemiyorum beyfendi, müsaade buyurursanız sizin yerinize sekreterinizi öpeyim...

Kim koltuğu görürse,
Hemen orda diz çöker, imanım,
Hemen orda diz çöker!.

Arkasından bir solist şu şarkıyla cevap verdi :

Pek revâdır sevdiğim ettiklerin,
Va'dedip yıllarca beklettiklerin...

Sonra hep birden başka bir şarkıya başladılar :

Gül, konuş, eğlen efendim, keyfe bak...
Bir gelir insan cihana, durma çak!.
Durma çak!.

Dinleyicilerin gözlerinden yaşlar süzülürken, neşeli bir türkü, bulutları dağıttı :

İki öküz yan yana haydayabilir misin,
Haydayabilir misin?...
İki canbaz bir ipte, oynayabilir misin,
Oynayabilir misin?
İki karpuz koltukta zartayabilir misin,
Zartayabilir misin?

Yarışma Fıkraları

Feneryolu(İstanbul) - Hatboyu, Dr. Ayanoğlu Sk. No:10 - Münevver Apt. Mehmet Doğru yazıyor:

108 BİR DE KÜSER!

Bir köylü, sofraya oturmuş, karısıyle çorba içecekmiş. Adam çorba kâsesine ekmekleri doğrayıp doğrayıp tahta kaşıkla da bastırıyormuş. Ama o ekmeği doğrayıp bastırdıkça, karısı çalakaşık atıştırıyor, kocasına bir kaşık çorba içmek kısmet olmuyormuş. Adam, ekmeği çorbaya doğrayıp kaşığıyla bastırıyor, karısı da atıştırıyor. Bir, iki, beş, derken tepesi atan adam, karısına bir şamar atınca, kadın da kaşığı elinden atıp küsmüş. O zaman adam şöyle demiş:

Ne doğrarsın, ne basarsın,
Vurunca da küsersin!

■

Erenköy(İstanbul) - Hatboyu çıkmazı No-53 Kat-2 Akkın Erbil yazıyor:

109 KONUŞUR

Taşra kasabalarını dolaşan derme-çatma bir sirk iş yapamıyordu. Gittikleri yeni bir yerde, bir aslanla bir insanın güreşeceklerini ilân ettikleri için o gün sirk dolmuştu.. Gerçekten de bir aslanla bir insanın amansız güreşi başladı. Seyirciler heyecan içinde seyrederlerken insan birden aslanı altına alıp bastırınca canı çok yanan aslan,

-Dur yahu, boğacaksın! diye bağırdı.

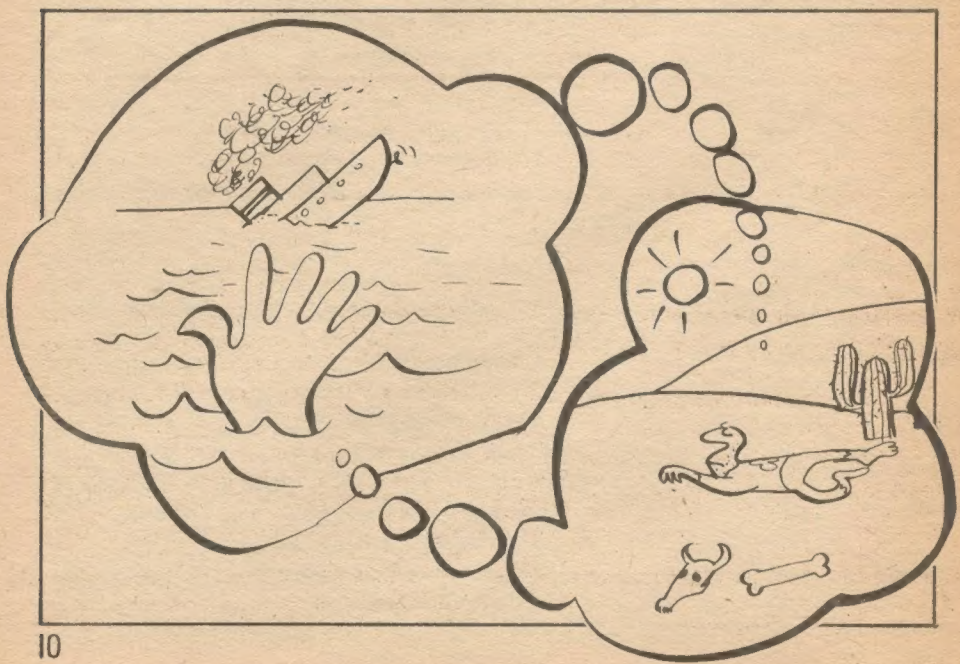

Seyirciler şaşkınlık içindeyken sirk müdürü birden ortaya fırlayıp,

-Sayın seyirciler, dedi, sahi, size söylemeyi unutmuştum, bu aslan yalnız güreşmez, üstelik insan gibi de konuşur...

■

Kurtuluş (Ankara) - Emlâk Kredi Blokları, blok 4/A, Nu: 20 Kat-4 Erdal Aslan yazıyor:

110 PAROLA

Yüzbaşı erlere sıkı emir verdi:

-Nöbetçiyken, içeri girmekisteyen kim olursa olsun, parola soracaksınız.

Birkaç ay sonra bir gece geç vakit dönerken, nöbetçi,

-Parola? diye bağırdı.

Terslik bu ya, yüzbaşı da parolayı unutmuş.

-Ben yüzbaşıyım!

-Olsun, parolayı söylemeden bırakmam...

Yüzbaşı uzun uzun diller dökerse de boşuna.. Tam dönüp giderken yüzbaşıya acıyan nöbetçi,

-Hadi, hadi.. dedi, Süngü deyiver de geç bakalım...

■

Erdemir (Karadeniz Ereğli) Kaya Rojay yazıyor:

111 BAŞKASININ YERİNE

Dolu kadehini bir dikişte yuvarlayan adam, garsona,

-Helâ ne yanda? diye sordu.

-Koridorun sonunda, solda...

Sarhoş o yana yürürken garson ekledi:

-Haa, gitmişken benim için de ediver!

Sarhoş dönmüş, yeni içki istemişti. Garson,

-Ahbap, benim için de yaptın mı? dedi,

-Tüh, unuttum yahu! diye sarhoş bir daha helâya gitti, dönüşünde de garsona bir yumruk atıp,

-Teres! diye bağırdı, madem çişin yokmuş, ne diye beni yolladın?

112 EĞLENCE YERLERİ

İkinci Dünya Savaşı sırasında Amerikan ordusundaki kadın subaylar için yayınlanan genelgede, kadın subayların yalnız siyah renk iç çamaşırı giymeleri emrediliyordu. Buna çok içerleyen kadın subaylardan bir heyet komutana çıktı. Heyetin sözcüsü,

-Sayın generalim, dedi, hiç bir talimatnamede böyle bir emir yoktur: bu yüzden emri değiştirmenizi istiyoruz.

General,

-Bayanlar, lütfen şu maddeyi okuyunuz! diyerek, önlerine koyduğu iç hizmet talimatnamesinin bir maddesini gösterdi.

Kadın subayların okuduğu maddede şöyleydi: "Savaş süresince bütün eğlence yerleri karartılır! "

Osman Cemal Kaygılı
(1890-1945)

Askerî kâtiplikten ayrıldıktan sonra Türkçe ve edebiyat öğretmenliği yaptı. 1920 de mizah yazarlığına başladı. Geleneksel mizahımızın Ahmet Rasim ve Hüseyin Rahmi Okulunu üstün bir başarıyla sürdürdü. Aydede, Papağan, Zümrütan ka vb dergi ve gazetelerde kalmış mizah yazılarının ve hikâyelerinin bir kitapta toplanmamış olması, Türk mizahı ve edebiyatı için büyük eksikliktir .. Mizah hikâyelerinde İstanbul'un değişik tabakalarından insanlarını anlatmıştır. Hikâye ve roman yazarlığından başka oyun yazarı ve oyuncuydu." Çingeneler", "Bekri Mustafa", "Aygır Fatma" adlı romanları vardır.

9 ocak 1945 de ciğerlerinde verem, midesinde kanser, bir ameliyat masasında öldü. Zamanla gerçek değerinin anlaşılıp okurların ilgisini çekeceğine inanıyoruz. Mizah yazılarını, hem gerçek adıyla, hem (Anber) takma adıyla yazardı.

ÖLÜMÜNÜN 25.YILDÖNÜMÜNDE
OSMAN CEMAL KAYGILI'DAN
BİR HİKÂYE

Bir eski tüfek

Olay bundan on yıl önce ceza mahkemelerinden birinde geçer:

Kırda uyuklayan bir avcının tüfeğini almak işinden dolayı Arnavut Ramazan'ı sanık olarak mahkemeye çağırırlar. Ramazan o gün düşüne düşüne mahkemeye giderken yolda ahbaplarından Balatlı Mişon'a rast gelir. Mişon sorar:

-Ne o Ramazan ağa? Seni buyun birazacik kederli yoruyorum, ne var? Yoksam senin patlican tarlasina inekler mi yırdi?

-İnek deyil ya, efendima soyleyim, isterse manda cirsın, o cihetten şimdi benim haşa sünnet haşa umurumda deyil! Düşündüğümün esbabisı şu ki, efendım, beni bugün celeple beraber mahkemeden ıstiyorlar.

-Hangisi celeplen? Hani şu bir tane var, kirmizi kuşakli.. Onunla mi?

-Yok bre kuzum oyle celep! Bu kâttan celep! Kâttan...

-Kiyattan mii? Kiyattan celep olur mu be? Kukla mi bu, yuksam karayoz mi?

Kuşağının arasından mahkeme celbini çıkarıp Mişon'a uzatarak:

-Nah, işte bu celep!

-Ama yaptin be, buna celp derler, celp... Her neyise!. Neyiçin istiyorlar seni mahkemeden?

-Efendim, içerde yazar çi, işbu ayın onun - cısı cuni, bir avcının tüfencini çalmak madde - sinden dolayı bizi sor - guya çekeceklermiş..

-Vay anasini be! . . Mesele muyim, desene ki hırsizlik işi bu...

-Yok bre! Avcının çendisinin tüfenci...

-Şimdi ne yapacak - sin? Herifin şahidi var mi?

-Onun var şahidi a - ma, benim yok ki soyle - sin o tüfeng benimdir!

-Demek senin şahit - leri yok ha?.. Ben yelip sana şahitlik yapsam, olor mi?

-Niçin olmasın? Sen Allayın kulu deyil misın?

-Ben yelip da söyle - sem ki bu tüfenk senin malindir, bana ne verir - sin?

-Sana, efendima soy - leyim, on tane bamiya, içi okka domatez, bir demet de soğan...

-Oh, maşalla ma - şalla... Şimdi uzun lâfı bırak... Ben yelip şa - hitlik edersem bana uç yufe patlıcan, uç yufe de sakiz kabayi verir mi - sin?

-Çuuuş mori!..

-Dur be, acele etme, daha yelip yufeleri yük - lenmedik ki, çuş soyli - yorsun! Şindi bana bak, sonunda biz nasil olsa kavga yapmayiz. İşte yeliyorum. Soyleyeceyim ki, bu tüfenk bezin Ra - mazan ağanın yendi ma - lidir.

-Ha more, yaşşa val - layi... Haydi oyle ise işkopor para tido başak mahkeme!

İkisi birlikte mah - kemenin yolunu tutarlar.

O gün Ramazan' ın mahkemesinden önce ta - vuk çalmaktan sanık bi - ri yargılanıyordu. Sanık bu tavuğun kendisinin olduğunu iddia ettikten sonra gösterdiği şahit - lerden biri de,

-Evet, dedi, tavuk bu adamındır. Hatta ben al - tı ay önce bu tavuğu civ - civ olarak onun evinde görmüştüm. Sonra işte

→

o civciv büyüdü, tavuk oldu.

Şahitin bu sözleri üzerine mahkeme sanığın beraatine karar verdi. Sıra Ramazan'ın yargılanmasına geldi. O da tüfeğin kendisinin olduğunu söyledi ve Mişon'u göstererek,

-İşte bir de şahidim var dedi.

Mahkeme Mişon'u çağırıp sordu:

-Bu tüfek kimindir?

-Denim rabbena hakkıiçin Ramazan ağanındır...

-Ne biliyorsun?

Yahudi ilkin şaşaladı, sonra birden deminki tavuk çalma işindeki şahitin sözleri aklına gelince,

-Biliyorum efendim, dedi, hatta yeçen sene bu tüfenk, daha tabanca idi de, sonradan büyüdü tüfenk oldu.

Salondaki dinleyiciler gülüşürlerken Ramazan Ağa ekledi:

-Evet efendim, bilseniz ben oni buyutup da bu hale cetirincas kadar ne çektim.. Ama hayirsız çıktı vesselaam.. Bu yaştan sonra beni mahkemelerde süründürüyor.

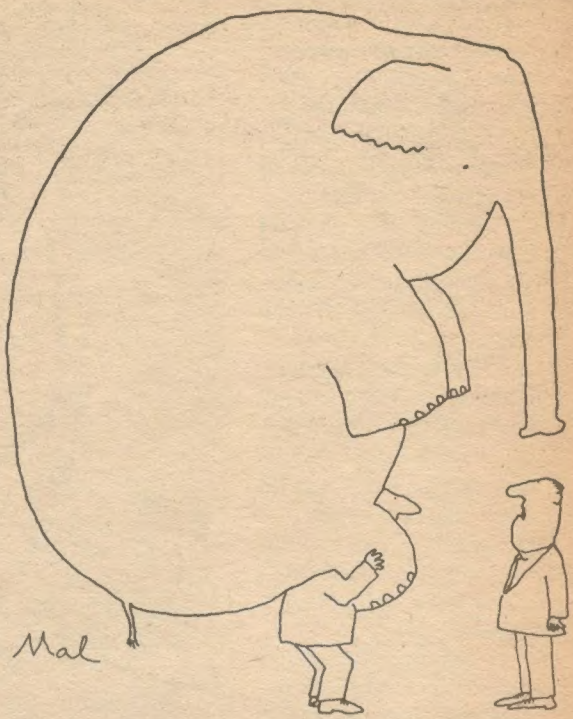

-Yahu, onu nerden yürüttün?

UĞURSUZ SAYI

Kadın dostuyla bir gökdelen otelin on üçüncü katındaki odasına girerken karşıdan gelen kocasını görünce,

-Eyvah, kocam!..Çabuk atla pencereden! diye dostuna bağırdı.

Erkek,

-Ama sevgilim, on dördüncü katta olduğumuzu unutuyorsun...dedi.

Kadın,

-Hadi canım, dedi, bâtıl inanışın sırası değil şimdi çabuk atlayıver!

EVLİLİK

Koca, evine geç gelse, karısı,

--Kimbilir hangi şıllığın ardındaydın! derdi.

Erken dönse evine bu kez de kadın,

--Tabii erkenden dönersin, işini becerdin ya. derdi.

Karısının dırdırından kurtulmak için hiç işine gitmediği günlerde de,

--Demek reddedildin, yazık! diye alay ederdi.

Bir pazar evinde incil okuyan adam, karısına,

--Sen iyi ki, Yunus Peygamberle evli değilsin... dedi.

--Neden?

--Çünkü Yunus peygamberi denizde yunus balığı yutmuş, sonra onu karaya kusmuş. Yunus peygamber, kendisini yunus balığı yuttuğu için eve geç geldiğini söylese sen inanmazdın ki.. N'olacak, dinsiz karı!

KILIBIK

Evliliklerinin daha ilk aylarında karısı suratına şaplağı indirince genç erkek hıçkıra hıçkıra ancak şöyle söyleyebildi:

--Ben... ben... seni babandan... bunun için mi istemiştim!

VE ORTAKLARI

Büyük ithalâtçı tüccar Mordahay, yıllardan beri her gün onlarca senedin, bononun ve başka iş anlaşmalarının altına "Mordahay ve Ortakları" diye yazardı, bu imzaya çok alışmıştı.

Dördüncü çocuğu doğmuştu, nüfusa yazdırmaya gitti. Nüfus memuru sordu:

-Babası siz misiniz?

-Evet...

-Lütfen şuraya bir imza atın!

Büyük tüccar altın kalemini çıkarıp o okunaklı yazısıyla imzasını attı: "Mordahay ve Ortakları"

CİNSİYET

Pasaport işlemini yaptıran genç kız masada başını kaldırmadan soran memura cevaplar veriyordu.

-Göz rengi?

-Elâ.

-Saçlar?

-Sarı.

Önündeki fişi dolduran memur yine başını kaldırmadan sordu:

-Cinsiyet?

Utançtan kıpkırmızı olan genç kız başını eğerek cevap verdi:

-Kumral..

PAROLAMIZ
Müşterilerimizin her arzusunu yerine getirmektir

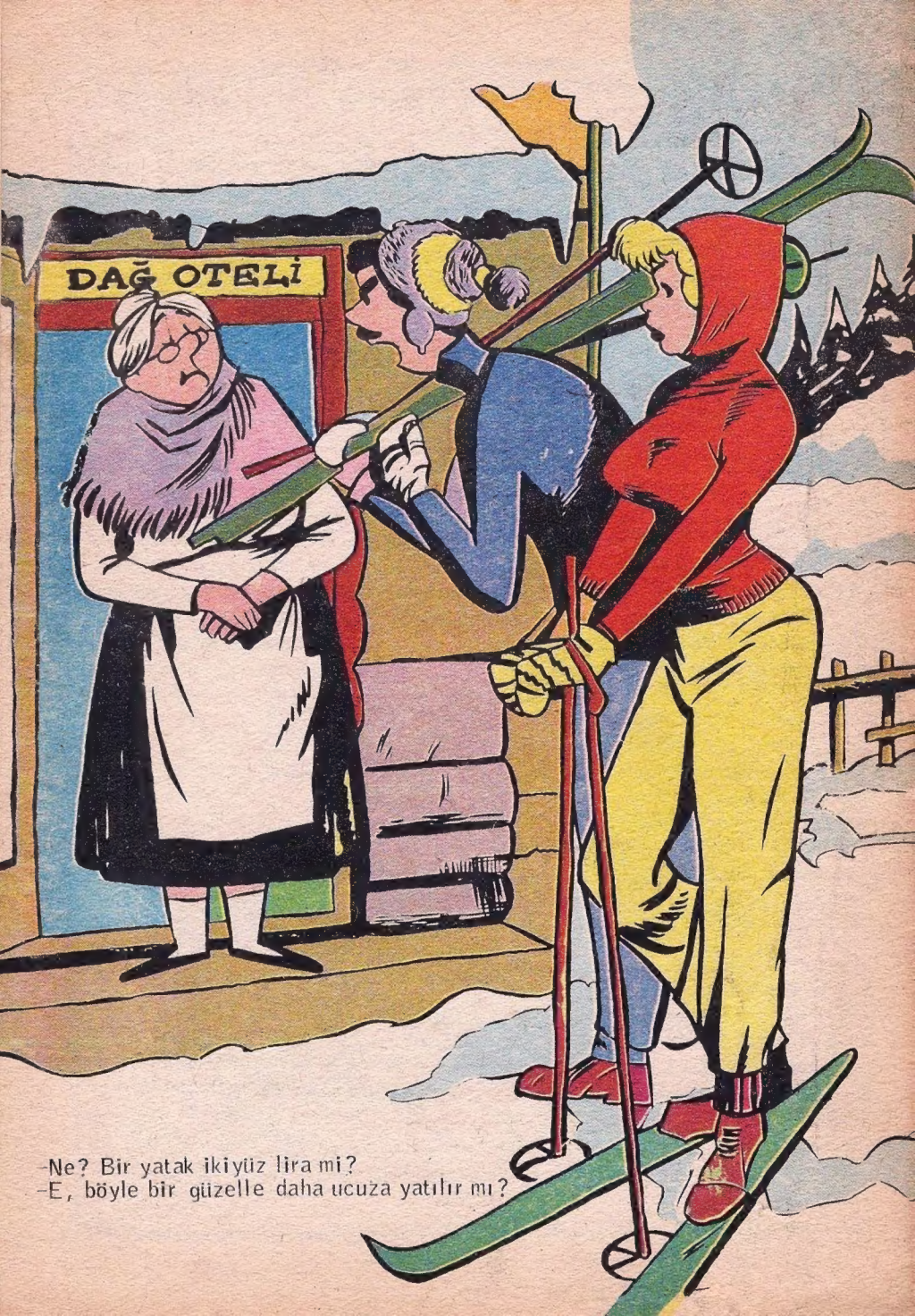

-Ne? Bir yatak ikiyüz lira mı?
-E, böyle bir güzelle daha ucuza yatılır mı?